

การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จัดทำโดย

คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์

คำนำ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมทางสังคมศาสตร์ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน มีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนางานวิจัยของคณาจารย์และบุคลากรให้ได้องค์ความรู้ และนำไปใช้พัฒนาการปฏิบัติงาน พัฒนาระบบการเรียนรู้ในการผลิตบัณฑิต พัฒนาวิชาชีพ พัฒนาสังคมและประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่างๆของสังคม และช่วยชี้นำสังคมตามความเหมาะสม

เพื่อตอบสนองนโยบายและมุ่งพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา คณะสังคมศาสตร์จึงกำหนดแผนการสนับสนุนทุนวิจัยสำหรับคณาจารย์ตามปีงบประมาณ โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมการทำงานวิจัยของคณาจารย์ในภาควิชา เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและประเทศ ซึ่งมุ่งพัฒนาคุณภาพของบุคคล ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนการผลิตผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์

นอกจากนั้น คณะสังคมศาสตร์ ได้รวบรวมงานวิจัยและนำมาสังเคราะห์งานวิจัยของคณาจารย์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อสรุปองค์ความรู้รวมที่ได้จากการทำวิจัยทางด้านการท่องเที่ยวของคณาจารย์และสามารถเผยแพร่ผลของการสังเคราะห์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหาวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดผลงานทางวิชาการที่สามารถนำไปต่อยอดความรู้ทางการวิจัยทางด้านการท่องเที่ยวได้

คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย
และพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์
ฝ่ายวิจัย คณะสังคมศาสตร์ 2556

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขตการวิจัย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
แนวคิดหลักการการสังเคราะห์งานวิจัย	3
ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย	4
ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย	4
ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย	5
เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัย	6
3 วิธีการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย	8
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	8
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
4 ผลการศึกษา	10
ลักษณะงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในคณะสังคมศาสตร์	10
รูปแบบในการวิจัย	10
วิธีการศึกษา	10
พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ	13
5 สรุปและข้อเสนอแนะ	30
ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานวิจัยของคณะสังคมศาสตร์	30
เอกสารอ้างอิง	31

บทที่ 1

บทนำ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ความสำคัญกับการทำการวิจัย และให้ทุนสนับสนุนการทำการวิจัยของบุคลากรในคณะสังคมศาสตร์มาตลอดระยะเวลา เพื่อพัฒนางานวิจัยของคณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เมื่อผลิตผลงานวิจัยได้มาระดับหนึ่งแล้ว คณะสังคมศาสตร์ต้องดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อดูแนวโน้มและทิศทางของงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการต่อยอดงานวิจัย อีกทั้งนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการประกันคุณภาพการศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง เทคนิควิธีการตามระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาจากหลายๆงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาสังเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้มีคำตอบงานวิจัยที่ต้องการ ซึ่งการสังเคราะห์นั้นผลที่ได้รับจะกว้างขวางและลุ่มลึกกว่างานที่ได้รับในงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย:2542) การสังเคราะห์ความรู้การวิจัยเพื่อให้ได้ความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

คณะสังคมศาสตร์เล็งเห็นความสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบและทิศทางที่ต้องการของงานวิจัย และต้องการสรุปผลการวิจัยทางด้านการท่องเที่ยวจากงานวิจัยของคณาจารย์ในคณะสังคมศาสตร์ที่ได้รับทุนวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ ปี 2553-2554 เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นทางด้านการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยของคณาจารย์ที่ได้รับทุนวิจัยจากคณะสังคมศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังต่อไปนี้

1. เพื่อสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผลงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย ชนิดของงานวิจัย
2. เพื่อสังเคราะห์สาระของการวิจัย ได้แก่ ประเด็นการวิจัยของคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. เพื่อสังเคราะห์วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4. เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัยองค์ความรู้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยคือ งานวิจัยที่ได้รับทุนจากงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ตั้งแต่ปี 2552-2554 ในประเด็นเรื่องการท่องเที่ยว จำนวน 6 เรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยของคณะสังคมศาสตร์ในประเด็นการท่องเที่ยว
2. องค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวจากงานวิจัยคณะสังคมศาสตร์

ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดหลักการการสังเคราะห์งานวิจัย

1.1 ความหมายและจุดมุ่งหมาย

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง เทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่นำผลการวิจัยจากหลายๆ งานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ ทำให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการซึ่งมีลักษณะที่กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่องให้สอดคล้องกับแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน ผลการสังเคราะห์ที่ได้รับจะมีความกว้างขวางและลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) จุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์การวิจัย เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีอยู่กระจัดกระจาย ให้มีความชัดเจนและได้ข้อยุติยิ่งขึ้น

1.2 ลักษณะสำคัญของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยมีขอบเขตการดำเนินงานครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ (1) การสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการของศาสตร์ (2) การสังเคราะห์ระเบียบวิธีวิจัย และ (3) การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัยจะมีลักษณะสำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ได้แก่ (Glass and others, 1981)

ประการแรก การนำแนวคิด ทฤษฎี และหลักการของศาสตร์ที่หลากหลายในหัวข้อเรื่องเดียวกัน มาทำการสรุปให้เห็นเป็นแนวคิด ทฤษฎี ตัวแบบใหม่ขึ้นมา

ประการที่สอง การสังเคราะห์งานวิจัยจะเป็นการสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไปในหัวข้อเรื่องเดียวกัน

ประการที่สาม การสังเคราะห์งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อสรุปรวมจากผลงานวิจัยต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการตกผลึกความคิดที่ได้มาจากผลงานวิจัยหลายชิ้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปรวมในหัวข้อเรื่องที่ศึกษา

ประการที่สี่ เป็นการมุ่งหาข้อสรุปหรือข้อเสนอแนะทั่วไป (Generalization) ในหัวข้อที่ศึกษาโดยใช้เหตุผลเชิงอุปมาน (Induction Reasoning) ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงอุปมานเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้วิธีการนำข้อค้นพบที่ได้ปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก มาหาเป็นข้อสรุปทั่วไป เช่น ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่พบว่ามีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ก็คือ ผู้นำ ผู้ที่ทำหน้าที่สังเคราะห์งานวิจัยจะต้องหาข้อสรุปร่วมกันให้ได้ว่าผู้นำแต่ละหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จล้วนใช้สไตล์ผู้นำอย่างไร เช่นเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอน เน้นการบริหารการเปลี่ยนแปลง เน้นการจูงใจ เป็นต้น

ประการที่ห้า เป็นการค้นหาความเป็นจริงของปรากฏการณ์ร่วมโดยใช้ระเบียบวิธีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์หรือข้อค้นพบจากงานวิจัยชิ้นต่างๆ มีการนำมาใช้

เหตุผลเชิงอุปมาน รวมถึงอาจมีการนำข้อสรุปรวมหรือข้อสรุปทั่วไปหรือต้นแบบใหม่ไปทดลองหรือทดสอบเพื่อหาความจริงแท้ต่อไป

2. ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) และสุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้กล่าวถึงประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้สอดคล้องกันว่ามีวิธีการสังเคราะห์จำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative synthesis) คือการสังเคราะห์เนื้อหาสาระเฉพาะส่วนที่เป็นข้อค้นพบของรายงานการวิจัย โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ด้วยวิธีการบรรยายจะได้บทสรุปรวมข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยอาจยังคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องไว้ด้วย หรืออาจจะนำเสนอบทสรุปรวมลักษณะภาพรวมโดยไม่คงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่องก็ได้

2.2 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative synthesis) คือการใช้ระเบียบวิธีทางสถิติเป็นการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทั้งหมด พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะงานวิจัย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ (Analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (Integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (Research of research) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-analysis)

ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์และลักษณะของงานวิจัย โดยถ้าการสังเคราะห์นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อคงสาระของงานวิจัยแต่ละเรื่อง หรือสรุปภาพรวมของเนื้อหาสาระ จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ แต่ถ้าการสังเคราะห์มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอข้อค้นพบจากงานวิจัยทุกเรื่องในหน่วยมาตรฐานเดียวกัน และบูรณาการข้อค้นพบของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ โดยแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะของงานวิจัย จะเหมาะกับการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

ลักษณะของการสังเคราะห์งานวิจัย

การแบ่งประเภทของกลุ่มข้อมูล จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น ศิริยุพา พูลสุวรรณ (2541) แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

3.1 Primary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลดิบที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง แล้ววิเคราะห์สรุปผล ซึ่งวิธีนี้จะเกิดความคลาดเคลื่อนต่ำ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วย

3.2 Secondary analysis คือการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยใหม่ เช่น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น

3.3 Meta - analysis หรือการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเพื่อที่จะอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของข้อมูลในงานวิจัยเหล่านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Secondary analysis แต่ข้อมูลคือรายงานการวิจัย

3.4 Best Evidence analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทำ Meta - analysis แต่ใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาว่าการใช้เฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการวิจัยทั้งหมดหรือไม่ เพราะอาจมีการละเลยงานวิจัยบางเรื่องไป หรือในขั้นของการประเมินคุณภาพงานวิจัยอาจเกิดความลำเอียงจากผู้วิจัยได้

3.5 Best Case analysis คือการทำ Meta - analysis ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลจากงานวิจัย

แต่ย้อนกลับไปใช้ข้อมูลดิบจากงานวิจัยเดิม ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับ Secondary analysis แต่ข้อมูลเหล่านี้มาจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง โดยสมมติว่างานวิจัยเดิมอาจมีการวิเคราะห์ข้อมูลดิบผิดพลาด หรือให้ค่าสถิติผิดพลาด ซึ่งวิธีการนี้สามารถแก้ปัญหาในประเด็นนี้ได้ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล โดยวิธีการวิเคราะห์แต่ละรูปแบบก็มีจุดเด่นและจุดด้อยแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าผู้วิจัยจะพิจารณาเลือกใช้วิธีการในรูปแบบใดให้เกิดความเหมาะสมกับงานวิจัยของตนเองมากที่สุด

4. ขั้นตอนของการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นกระบวนการที่มีความละเอียด ซับซ้อนในการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงควรมีการลำดับขั้นตอน และวางแผนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไป ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มจากการกำหนดปัญหาการวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการวิจัยอย่างน้อย 2 ราย เนื่องจากปัญหาการวิจัยนั้นต้องมีคุณค่า น่าสนใจ และยังไม่มีคำตอบแน่ชัด มักจะเป็นปัญหาที่นักวิจัยสนใจและทำการวิจัยจำนวนมาก ปัญหาดังกล่าวจึงเหมาะสมต่อการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดปัญหาวิจัยแล้ว ผู้วิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน โดยศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยต้องค้นคว้าและเสาะหา งานวิจัยทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดไว้ โดยศึกษา ตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องโดยละเอียด มีเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยเพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีความเที่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนการรวบรวมผลของการวิจัยนั้นใช้วิธีการจดบันทึก ถ่ายเอกสาร หรือกรอกแบบฟอร์มก็ได้

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่มีการจัดกระทำและวิเคราะห์ ข้อมูลที่ประกอบด้วยผลการวิจัย รายละเอียด ลักษณะและวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมดเพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุป จากนั้นจึงแปลความหมายของผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

ขั้นที่ 5 การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัย จะมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียน รายงานการวิจัยทั่วไป โดยจะต้องเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน

สำหรับการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผู้วิจัยจะต้องสรุปเป็นประเด็นหลักของผลการวิจัยในแต่ละเรื่อง และบรรยายให้เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างผลการวิจัยเหล่านั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องสรุปด้วยความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง และไม่ผนวกความคิดเห็นของตนเองในการสังเคราะห์ วิธีการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะของผลการวิจัยนี้เป็นวิธีการที่สามารถใช้กับงานวิจัยเชิงคุณภาพและงานวิจัยเชิงปริมาณได้

Cooper and Lindsay (1997) ได้เสนอขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา สิ่งที่สำคัญคือการนิยามปัญหาของแต่ละคน เช่น มีนักปริทัศน์ 2 คน นิยามคำว่า “การบ้าน” แตกต่างกัน คนแรกให้คำนิยามว่าการบ้านคืองานที่นักเรียนผิดพลาดในสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ในชั้นเรียน ในขณะที่อีกคนให้คำนิยามรวมไปถึงการเข้าไปชมพิพพิพพิพ

และการดูรายการโทรทัศน์ด้วย ดังนั้นผู้ที่นำข้อมูลเกี่ยวกับการบ้านได้หลายประเด็นมากกว่าก็คือผู้ที่ให้คำนิยามไว้กว้างกว่านั่นเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นการเสาะค้นงานวิจัย การระบุประชากรสำหรับการเสาะค้นงานวิจัย ควรครอบคลุมเป้าหมาย 2 ประการ คือต้องการข้อค้นพบที่ตอบสนองผลการวิจัยที่ผ่านมาทั้งหมดในปัญหาที่ศึกษา ส่วนอีกเป้าหมายหนึ่งคือต้องการให้การศึกษารวบรวมมาอ้างอิงไปยังประชากรที่ศึกษาได้ โดยจะใช้งานวิจัยเป็นแหล่งปฐมภูมิ แต่ก็ได้มีผู้โต้แย้งว่าอาจหาได้จากแหล่งอื่น เช่น เครือข่ายวารสาร (journal network) ฐานข้อมูลอ้างอิง (inference databases) และการติดต่อระหว่างบุคคล (personal communication)

ขั้นที่ 3 การประเมินข้อมูลหลังจากที่ได้เก็บรวบรวมงานวิจัยมาแล้ว ซึ่งต้องสร้างเกณฑ์การตัดสินคุณภาพงานวิจัยแต่ละเล่ม ว่ามีองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะสังเคราะห์หรือไม่ ความแตกต่างในการปริทัศน์จะเกิดจากความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัยด้วย บางคนจะเชื่อว่างานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีคุณภาพและสมบูรณ์ แต่ก็มีบางคนที่ไม่เห็นด้วย

ในการนำเอาการตีพิมพ์มาประเมินว่างานวิจัยนั้นจะมีคุณภาพจริงๆ เนื่องจากงานวิจัยที่ไม่ได้รับการตีพิมพ์อาจให้ผลคล้ายๆ กัน มีนัยสำคัญทางสถิติเหมือนกัน ซึ่งอาจมีคุณภาพ มากกว่าก็ได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ในขั้นนี้ผู้วิจัยจะต้องตัดสินว่าจะใช้การวิเคราะห์แบบปริมาณหรือไม่ แหล่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และแปลความหมายนั้นคือกฎการสรุปที่ผู้ปริทัศน์งานวิจัยใช้ในการสังเคราะห์

ขั้นที่ 5 ขั้นการนำเสนอ ขั้นนี้จะเป็นผลผลิตสำคัญ เป็นแหล่งสะสมความรู้ โดยสิ่งที่ทำให้ความเชื่อถือได้ของรายงานไม่ดีเท่าที่ควร ก็คือการละเว้นรายละเอียดที่ว่า นักวิจัยจัดระบบการปริทัศน์อย่างไรเพื่อที่สามารถให้ผู้อื่นทำซ้ำในข้อสรุปนั้นได้ และการสังเคราะห์นั้นจะลำเอียงถ้าไม่พูดถึงตัวแปรและความสัมพันธ์ที่สำคัญในเรื่องนั้นๆ

จากขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยขั้นต้น สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัยจะต้องมีขั้นตอนในการกำหนดหัวข้อปัญหาที่ต้องการสังเคราะห์ การเสาะหางานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ ซึ่งอาจรวมไปถึงการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่ได้ค้นพบ การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องอย่างมีระบบ

เทคนิคการสังเคราะห์งานวิจัย มี 4 ประเภทคือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เป็นการสังเคราะห์เชิงบรรยาย โดยสรุปผลตามเกณฑ์ที่ผู้สังเคราะห์งานวิจัยกำหนด

2. วิธีการเจนนับคะแนนเสียง (vote-counting method) เป็นวิธีสังเคราะห์เชิงปริมาณที่ใช้ผลวิจัยที่สรุปว่ามีนัยสำคัญหรือไม่มีนัยสำคัญเป็นเกณฑ์พิจารณา ไลท์และสมิธ (Light and Smith, 1971, อ้างอิงใน อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน, 2531: 10) ได้บรรยายวิธีนี้ว่า

1) รวบรวมงานวิจัยที่มีตัวแปรตามและตัวแปรอิสระตัวเดียวกันซึ่งถือว่าเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกัน

2) เจนนับงานวิจัยออกเป็นกลุ่มตามผลวิเคราะห์คือ

2.1 กลุ่มที่มีนัยสำคัญ

2.2 กลุ่มที่ไม่มีนัยสำคัญ

ถ้าเป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ก็แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางบวก

2.2 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางลบ

2.3 กลุ่มที่มีผลวิจัยสรุปความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ

3) กลุ่มใดมีความถี่สูงสุดถือว่าชนะ และสรุปผลวิเคราะห์ตามนั้น

3. วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative approach) เป็นวิธีที่พิจารณาค่านัยสำคัญ หรือสถิติทดสอบ

4. วิธีวิเคราะห์เมตาดาต้า (meta-analysis) เป็นวิธีที่หาค่าความแตกต่างหรือความมากน้อยในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

1. การสังเคราะห์ผลงานวิจัย ในครั้งนี้ หมายถึง การแจกแจงและจัดหมวดหมู่งานวิจัย(ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) ของอาจารย์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ดังนี้

1) วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละในเรื่องปีที่พิมพ์เผยแพร่ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา ชนิดของผลงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เทคนิคการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง รูปแบบของการวิจัย กรอบแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการพิสูจน์สมมติฐาน

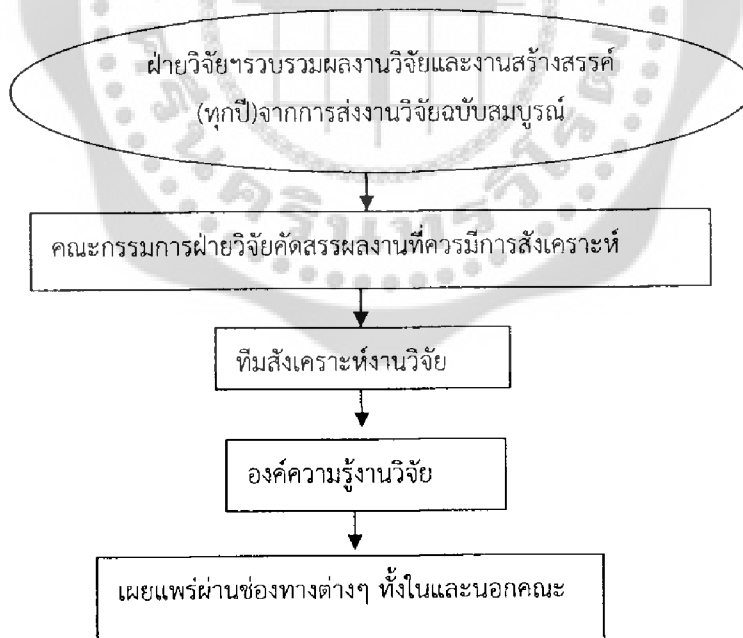
2) วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงคะแนนและวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) ในเรื่องผลการวิจัยที่เป็นข้อค้นพบ โดยการสังเคราะห์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวแปรและองค์ประกอบย่อยที่นำไปสู่ผลการวิจัย

วิธีการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย

วิธีการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีปริทัศน์แบบพรรณนา (Narrative Review) ซึ่งเป็นการสรุปเชิงเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา โดยวิธีการบรรยายและวิเคราะห์เนื้อหาที่มีการดำเนินการ โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. ประชุมคณะกรรมการฝ่ายวิจัย เพื่อรวบรวมงานวิจัยที่ได้รับการจัดสรรทุนวิจัยจากเงินงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ตั้งแต่ปี 2552-2554
2. คัดสรร หัวข้อวิจัยที่คิดว่าน่าจะมีการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่ได้รับการจัดสรรทุน โดยการประชุมคณะกรรมการฝ่ายวิจัย จากนั้นประสานงานกับหัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือในการนำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์มาใช้ในการสังเคราะห์
3. กำหนดประเด็นที่จะนำมาสังเคราะห์
4. วิเคราะห์ลักษณะงานวิจัย จัดหมวดหมู่และทำการสังเคราะห์โดยการเจแนบและวิเคราะห์เนื้อหา
5. สังเคราะห์ผลและการเขียนรายงาน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยของคณาจารย์ที่ได้รับทุนวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี 2552-2554 จำนวน 6 เรื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์และบทสรุปผู้บริหารงานวิจัยคณะสังคมศาสตร์ จำนวน 6 เรื่อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การพรรณนา และวิเคราะห์เนื้อหา นำเสนอในรูปแบบตาราง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

1. ลักษณะงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในคณะสังคมศาสตร์

ลักษณะงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในคณะสังคมศาสตร์แบ่งรูปแบบออกเป็น 2 ลักษณะคือ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการตลาดการท่องเที่ยว มีจำนวนงานวิจัยจำนวน 4 ชิ้น และการจัดการการท่องเที่ยวจำนวน 1 ชิ้น ความรู้สึกในความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การจัดการอีก 1 ชิ้นดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในคณะสังคมศาสตร์

ลักษณะงานวิจัย	จำนวน	ชื่อเรื่องวิจัย	ผู้วิจัย
พฤติกรรมนักท่องเที่ยวและการตลาดการท่องเที่ยว	4	1.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 2. การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3.กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย 4.พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณี นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยน่านาเหนือ	อ.ลำสัน เลิศกุลประหยัด อ.ลำสัน เลิศกุลประหยัด ผศ.เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข ผศ.ดร.สุวิชา โกมลทัต
การจัดการการท่องเที่ยว	1	การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย	ผศ.เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข
ความรู้สึกของนักท่องเที่ยว	1	การรับรู้ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	ผศ.ดร.สุวิชา โกมลทัต

2. รูปแบบในการวิจัย

งานวิจัยของคณะสังคมศาสตร์ตั้งแต่ปี 2552-2554 ทั้ง 6 เรื่อง เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) ทั้งหมด โดยการเก็บตัวอย่างจากประชากรในการศึกษาจากการสุ่มตัวอย่าง

3. วิธีการศึกษา

3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาของงานวิจัยทั้ง 5 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องลักษณะส่วนบุคคล ระยะเวลาการมาท่องเที่ยว รายได้ ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ตัวแปรอิสระ	ลักษณะตัวแปร	งานวิจัย
	ลักษณะบุคคล	
	เพศ สถานภาพสมรส อายุ การศึกษา ที่มาของรายได้ ภูมิสำเนาของนักท่องเที่ยว สุขภาพ	การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวใน

		เมืองไทย
	เพศ อายุ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รูปแบบการดำเนินชีวิต จำนวนสมาชิกในกลุ่มที่ร่วมเดินทาง ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ประเภทของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ปริมาณค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง/คน ความสนใจหลักในแหล่งท่องเที่ยว ระยะเวลาที่ใช้ในแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยในแต่ละแห่ง ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวเดินทางในสถานที่ท่องเที่ยว ประสบการณ์การท่องเที่ยว และประสบการณ์ในการพักค้างคืนในโรงแรมหรือที่พัก ในพื้นที่ศึกษา	การตลาดการท่องเที่ยวของ ภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา
	เพศ อายุ สถานภาพสมรส เชื้อชาติ อาชีพ บุคคลที่ร่วมทางมาด้วย วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยว	พฤติกรรมการท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษานิคม นักท่องเที่ยวชาว ตะวันออกกลางบริเวณชอยนานา เหนือ
	เพศ อายุ ศาสนา พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เช่น ประสบการณ์ท่องเที่ยวในไทย	กระบวนการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการ เลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย
ตัวแปรตาม		
	ความต้องการทางการตลาดการท่องเที่ยวทางเรือของนักท่องเที่ยว (4 C's)	การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือ ภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา
	กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย	กระบวนการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการ เลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย
	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีข้อมูลที่ใช้ในการท่องเที่ยว และคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย การขนส่งสาธารณะ การป้องกันโรคติดต่อของทางราชการและภาคเอกชนของประเทศไทย สถานที่สำหรับการทำกิจกรรมทางศาสนา ความสะดวกในการหาร้านอาหารและระดับราคาอาหาร ผลกระทบของปัญหาทางการเมืองต่อความรู้สึกของนักท่องเที่ยว การป้องกันภัยธรรมชาติของประเทศไทย ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวต่อปัญหาโสเภณี ระดับราคาของแพคเกจทัวร์ ความคิดเห็นต่อ การให้บริการทางการแพทย์ และระบบการรับซื้อร่องเรียนยามที่นักท่องเที่ยวมีปัญหา	พฤติกรรมการท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษานิคม นักท่องเที่ยวชาว ตะวันออกกลางบริเวณชอยนานา เหนือ

3.2 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง	ชื่อเรื่องวิจัย	หมายเหตุ
กำหนดขนาดตัวอย่าง และสุ่มเก็บตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)	1.การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายใน จังหวัดฉะเชิงเทรา 2.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่	ไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยว ที่แน่นอน เลยกำหนดโควต้า และสุ่มเก็บตัวอย่างแบบ

	เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย	บังเอิญ
กำหนดขนาดตัวอย่างและเก็บแบบกำหนดโควตาแยกตามประเภทนักท่องเที่ยว	1.กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย 2.การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย 3.พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยนานาเหนือ	งบประมาณจำกัดและไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวอย่างแน่นอน
กำหนดตัวอย่างที่ใช้สื่อสารสังคมออนไลน์ได้แก่ facebookหรือemail address	การรับรู้ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	จำนวนตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ดำเนินการกับ	ชื่อเรื่องวิจัย	หมายเหตุ
แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ Likert	นักท่องเที่ยว	1.การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2.การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย	
แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง สำหรับการสัมภาษณ์	หน่วยงานของรัฐ ผู้ประกอบการ	1.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 2.พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณี นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยนานาเหนือ	
แบบสอบถามแบบปิด (Closed end questionnaire) และแบบchecked list	นักท่องเที่ยว	1.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 2. การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3.กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย 4.พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณี นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยนานาเหนือ 5.การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย 6.การรับรู้ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	ชื่อเรื่องวิจัย	หมายเหตุ
หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach)	1.การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 3. การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย	
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย(mean)	1.การตลาดการท่องเที่ยวทางเรือภายในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 3.กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย 4.พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณี นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยนนานาเหนือ 5. การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย 6. การรับรู้ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยเมื่อเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ	
ค่า Chi-square	1.การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย 2.การจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืน กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย	
สถิติ T-test F-test และ One-way ANOVA	การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย	
สถิติ Spearman's r	การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย	

4. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

4.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

งานวิจัยที่ได้ดำเนินการของนักวิจัยคณะสังคมศาสตร์ ในด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ พบว่ามีจำนวน 4 เรื่อง โดยมีองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวดังนี้

1) งานวิจัยเรื่อง การตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทย ของ อ.ลำสัน เลิศกุลประหยัด

งานวิจัยชิ้นนี้ได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ มีลักษณะของกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยว ตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อหนีหนาว กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อกิจกรรมสันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนและดำเนินกิจกรรมอย่างช้าๆ โดยจุดเด่นของประเทศไทยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติ

ตลาดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวต่างชาติกำลังเป็นที่น่าสนใจในระดับโลกเนื่องจากมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนประชากรประมาณ 1 ใน 3 ของโลก ซึ่งเป็นคนที่มีอายุมากแต่สุขภาพยังพอแข็งแรงและมีความปรารถนาที่จะต้องการท่องเที่ยวในต่างประเทศเนื่องจาก

1. ค่าครองชีพภายในประเทศสูง
2. ความต้องการแสวงหาสิ่งที่ดีกว่าสบายใจกว่าและต้องการเรียนรู้สังคมวัฒนธรรมของโลกภายนอก
3. มีโรคภัยไข้เจ็บประจำตัวต้องการรักษาตัวให้หายหรืออย่างน้อยให้มีอาการดีขึ้น

ดังนั้น ประเทศไทยจึงเป็นประเทศหนึ่งที่มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้เนื่องจากมีคุณสมบัติที่สำคัญซึ่งเป็นจุดเด่นได้แก่

- คนไทยมีนิสัยรักการบริการอยู่ในสายเลือด และมีทัศนคติที่ดีต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยไม่ดูถูกแยกสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา เป็นเมืองพุทธ มีความเป็นประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
- การแพทย์ของไทย ได้มาตรฐานอยู่ในระดับสากล การสาธารณสุขโดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับได้ แม้อาจเคยมีเหตุการณ์ไข้หวัดนก หรือ H5N1 ระบาดในเมืองไทยแต่ก็มีการวางแผนการจัดการป้องกันให้นักท่องเที่ยวติดโรคได้อย่างเป็นระบบ
- โรงพยาบาลในเมืองไทยมีการบริหารจัดการที่ดีและมีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยไม่น้อยหน้าประเทศคู่แข่ง และสามารถให้การรักษาได้อย่างทันใจนักท่องเที่ยวโดยไม่ต้องรอนัดแพทย์เป็นเดือนๆ
- วัฒนธรรมไทยเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก โดยเฉพาะอาหารไทยที่คนทั่วโลกรู้จักและนิยมชมชอบ หรือแม้แต่สัตว์คู่บ้านคู่เมือง ช้างไทยที่เป็นสัญลักษณ์ของเมืองไทยที่ทั่วโลกรู้จัก
- ค่าครองชีพในเมืองไทยไม่สูงจนเกินไป ชาวต่างชาติผู้สูงอายุสามารถมาพักอาศัยอยู่ได้เป็นเวลานานๆ รวมถึงค่ารักษาพยาบาลเมื่อป่วยไข้ไม่แพงจนเกินไปเมื่อเทียบกับประเทศในยุโรปหรือเอเชียหลายประเทศ
- แหล่งท่องเที่ยวในเมืองไทยมีความหลากหลายโดยเฉพาะในเมืองท่องเที่ยวหลักอย่าง กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ภูเก็ต นักท่องเที่ยวสามารถเลือกได้ว่าอยากไปท่องเที่ยวแนวไหน อยากทำอะไรในการท่องเที่ยวระยะสั้นๆ ภายใน 1 วัน

จุดด้อยที่เป็นอุปสรรคในการทำการตลาดการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุชาวต่างชาติ

- นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างถูกต้อง ซึ่งรวมถึง สถานการณ์ความรุนแรงทางการเมือง ซึ่งในปัจจุบันเกิดขึ้นบ่อยและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มระดับความรุนแรงไปเรื่อยๆ ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เริ่มไม่มั่นใจว่าเมืองไทยยังคงปลอดภัยและน่าท่องเที่ยวอยู่เหมือนเดิมหรือไม่
- นโยบายของภาครัฐ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไม่นิ่งและไม่มีแนวคิดใหม่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้ภาคเอกชนมีความลำบากในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และเพิ่มยอดนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุเข้ามาในเมืองไทย รวมถึงโครงสร้างของหน่วยงานของภาครัฐ ที่ยังขาดการประสานงานอย่างจริงจังด้านการท่องเที่ยว
- การมุ่งเน้นตลาดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ สำหรับมุมมองผู้ประกอบการอาจทำให้เสียภาพลักษณ์เนื่องจากสถานประกอบการโดยส่วนใหญ่แล้วมีลูกค้านักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม หากเน้นเรื่องผู้สูงอายุมากเกินไป อาจทำให้ตลาดอื่นๆ รู้สึกว่าไม่อยากเดินทางมาใช้บริการเนื่องจากไม่ต้องการเห็นหรือถูกเหมารวมเข้าไปอยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุหรือคนป่วยไข้
- การทำตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมีความคล้ายคลึงใกล้เคียงกับตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการ ผู้ประกอบการที่ทำตลาดกลุ่มนี้ ต้องอาศัยความอดทนและความเข้าใจตัวนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เพราะมีรายละเอียดและความต้องการที่หลากหลายมาก อาทิเช่น โรงแรมที่พักต้องตั้งอยู่ใกล้โรงพยาบาล สถานีดารวจ กิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวต้องเอื้อเพื่อประโยชน์ต่อสังคม ทำให้ผู้ประกอบการบางรายรู้สึกยุ่งยากในการให้บริการและหันไปทำตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นที่สบายกว่า
- การนำนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุเข้ามาในเมืองไทย ต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากบริษัททัวร์คู่ค้า ในต่างประเทศในการช่วยโปรโมทโปรแกรมนักท่องเที่ยว ซึ่งหลายครั้ง ผู้ประกอบการทัวร์ในประเทศกับ ตัวแทนท่องเที่ยวคู่ค้าในต่างประเทศมีมุมมองในการจัดโปรแกรมนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์และความเข้าใจในเรื่องของการท่องเที่ยว ทำให้ การส่งเสริมโปรแกรมนักท่องเที่ยวในเมืองไทยไม่ได้รับการอนุมัติให้ตีพิมพ์เผยแพร่
- สำหรับเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โรงพยาบาลในเมืองไทย มักจะมีการจ้างตัวแทนในต่างประเทศหรือมีหน่วยงานของตนเองในต่างประเทศ โดยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับบริษัททัวร์ท่องเที่ยวที่ประสานงานด้วย หลายครั้งการประสานงานมีข้อติดขัด สร้างความไม่พอใจแก่นักท่องเที่ยว หรือแม้แต่บริษัทผู้ประกอบการทัวร์เองส่วนใหญ่ อาจยังไม่เข้าใจในด้านของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้ไม่กล้าจัดโปรแกรมนักท่องเที่ยวในประเภทนี้

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่เดินทางเข้ามาในเมืองไทย

ลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุที่เข้ามาในเมืองไทยซึ่งมีหลายเชื้อชาติ อาทิเช่น นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ชาวสแกนดิเนเวีย ชาวยุโรป ชาวอเมริกา ฯลฯ ซึ่งมีความหลากหลายทางพฤติกรรมแต่มี

สิ่งที่เหมือนกันคือ ส่วนมากรู้จักและคุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทยพอสมควร หลายคนมีเพื่อน มีคนรู้จักเป็นคนไทย และเคยมาประเทศไทยแล้ว วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาประเทศไทยมีหลายประเภท อาทิเช่น มาเพื่อรักษาตัว มาเพื่อพักผ่อนในระยะสั้นหรือระยะยาว มาเล่นกีฬา มาศึกษาวิถีชีวิตของคนไทยและวัฒนธรรมไทย ซึ่งสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ อุตสาหกรรมไม้ตรีของคนเมืองไทย ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวอย่างดีทำให้การเดินทางมาท่องเที่ยวมีลักษณะเหมือนมาเยี่ยมเพื่อน เยี่ยมญาติ บางคนมาเที่ยวเมืองไทยเป็นสิบครั้งก็มี

พฤติกรรมการเข้าพักของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เน้นความสะดวกสบายแต่ไม่หรูหรา เพราะพักอยู่ที่บ้านก็ไม่ได้หรูหราอะไรประกอบกับการเดินทางอาจมาหลายวัน จึงมักจะพักโรงแรมแบบ 3-4 ดาวมากกว่า แต่ถ้ามาท่องเที่ยวในช่วงสั้นๆ ก็อาจพักในโรงแรม 5 ดาวก็ได้ซึ่งราคาของเมืองไทยไม่แพงนัก โปรแกรมการท่องเที่ยวในแต่ละวันมักจะถูกจัดขึ้นโดยบริษัททัวร์หรือสมาคมผู้สูงอายุของต่างประเทศซึ่งต้องมีมาตรฐาน และที่สำคัญต้องรู้ก่อนล่วงหน้าว่ามาถึงแล้วจะได้ทำอะไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง ผู้สูงอายุชาวต่างชาติไม่ชอบนั่งอยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไร พวกเขาเป็นผู้สูงอายุที่ยังมีสุขภาพแข็งแรงยังมีคุณค่าสามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคม อาทิเช่น นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุบางคนมีความสามารถในการสอนหนังสือประเภทภาษาต่างประเทศให้แก่โรงเรียนหรือตามมหาวิทยาลัยโดยรับสาคหรือเป็นการกุศลก็ได้ บางกลุ่มมุ่งสู่ชนบทไปพัฒนาสร้างบ้าน สอนงานฝีมือให้แก่ชุมชน หรืออย่างน้อยต้องมีกิจกรรมใกล้เคียงที่พักอย่าง ชักกรยานไปทำบุญ สนทนาธรรมกับพระสงฆ์ ใส่บาตรก็ยังดี เพื่อมีกิจกรรมการเรียนรู้และพักผ่อนจรรโลงใจ หากเป็นประเภทนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มเหล่านี้อาจไม่มีกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวมาเสริมเลย แต่ญาติพี่น้องหรือครอบครัวที่มาดูแล อาจจะอยากออกกำลังภายในโรงแรมหรือไปเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวใกล้ๆ หรือจัดทัวร์ซื้อของบ้าง

การหาข้อมูลสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาพักผ่อนแบบยาวๆ แบบ Long Stay หลายครั้งพวกเขาหาข้อมูลทาง Internet ผ่าน Web Site ต่างๆ หรือบริษัททัวร์ที่สามารถให้ข้อมูลแหล่งพำนักรักษาอยู่ยาวได้ หลังจากนั้น กลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านี้จะเดินทางมาดูก่อนและพูดคุยเจรจากับเจ้าของบ้านก่อนที่จะเดินทางกลับ และมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อพำนักระยะยาว ซึ่งค่าใช้จ่ายของผู้สูงอายุทั้งหมดมักจะเป็นเงินสะสมหรือบำนาญของตนเองที่เก็บเอาไว้ตลอดชีวิตเพื่อใช้ในยามชรา

ความต้องการของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหากต้องการพักแบบ Home Stay นั้น ขอแค่เพียงห้องพักสะอาด มีฝักบัวเป็นส่วนตัวและมีระบบ Internet จัดเตรียมไว้ให้สำหรับส่งข่าวสารถึงคนที่รู้จักเท่านั้นพอ แต่สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการแค่เรียนรู้วิถีไทยในช่วงที่มาท่องเที่ยวสัก 1-2 วันในบ้านพักของชาวบ้านก็เพียงพอแล้ว หลังจากนั้นก็กลับไปพักโรงแรมตามสบาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของตัวแทนตรวจสอบ (Inspector) ของบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวที่ต้องสำรวจว่า บ้านพักของชาวบ้านมีการดำเนินการอย่างไร เป็นบ้านพักจริงๆ หรือเป็นโรงแรมประเภท 2 ดาว อาหารเข้าเป็นอย่างไร นักท่องเที่ยวที่จะส่งมาทานได้หรือไม่ ซึ่งทั่วไปบ้านพักเหล่านี้มักไม่มีมาตรฐานเพียงพอหากใช้ SAGA Standard และนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุคงไม่อยากจะเดินทางมาพักหรือท่องเที่ยวหากไม่ได้รับการรับประกันความสะดวกสบายในมาตรฐานสากลที่พวกเขายอมรับ

2) งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ ของ ผศ.เพชรรัตน์ มีสมบุญพันธุ์พูนสุข

นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่วนใหญ่มีลักษณะการมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่เป็นแบบมากับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน รองลงมา ได้แก่ มากับครอบครัวหรือญาติพี่น้อง และมากับคู่รัก ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะมาคู่กับคู่รัก รองลงมา ได้แก่ มาคนเดียว และมากับครอบครัวหรือญาติพี่น้อง เคยมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ มากกว่า 3 ครั้ง รองลงมาได้แก่ 2 ครั้ง และ 1 ครั้ง สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมา 1 ครั้ง รองลงมาได้แก่ มากกว่า 3 ครั้ง และ 3 ครั้ง นิยมมาท่องเที่ยวยังท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ ในฤดูหนาว รองลงมาคือ ฤดูร้อนและฤดูฝน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาท่องเที่ยวในฤดูหนาว ร้อย และฤดูฝน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเวลา 3 วัน รองลงมา คือน้อยกว่า 3 วัน และมากกว่า 3 วัน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวเป็นเวลามากกว่า 3 วัน รองลงมา คือน้อยกว่า 3 วัน และ 3 วัน

มีวัตถุประสงค์หรือเหตุผลที่สำคัญในการมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่ คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว รองลงมา คือ ชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว และการเดินทางไม่ไกล ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีวัตถุประสงค์หรือเหตุผล คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายไม่แพง และโปรแกรมทัวร์น่าสนใจ และเคยไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ แหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมและแหล่งมรดก สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เคยไปแหล่งท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแหล่งท่องเที่ยวด้านด้านวิถีชีวิต ใช้แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จากคำบอกเล่าของญาติ เพื่อน และคนรู้จัก รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใช้แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ รองลงมา คือ บริษัทนำเที่ยว และคำบอกเล่าของญาติ เพื่อน และคนรู้จัก

ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ คือ คนในครอบครัว/ญาติพี่น้อง และเพื่อน/เพื่อนร่วมงาน รองลงมา คือ ตนเอง และคนรัก สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ คือ ตนเอง รองลงมา คือ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน และคนในครอบครัว/ญาติพี่น้อง และคนรัก และคาดว่าจะกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในอนาคต

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงยั่งยืนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดเชียงใหม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ระยะเวลาในการมาเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง : ศึกษากรณีนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางบริเวณชอยนนานาเหนือ ของผศ.สุวิชา โกมลทัต

พื้นที่วิจัยชอยนนานา ประกอบไปด้วยโรงแรมขนาดเล็ก และขนาดกลาง และห้องเช่าราคาแพง ที่นักท่องเที่ยวสามารถเช่าได้เป็นเดือน(แมนชั่น) ร้านอาหารอินเดีย ร้านอาหารมุสลิม ธุรกิจนำเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกประเภทเครื่องถ้วยชาม แฉงลอยจำหน่ายของเล่น นาฬิกาข้อมือ ร้านขายยาสามัญ และยาสมุนไพร ธุรกิจนวดและสปา ร้านซักรีด ร้านขายรองเท้าและกระเป๋าเดินทาง ธุรกิจรับแลกเปลี่ยนเงินตรา ธุรกิจขายแพคเกจทัวร์ ธุรกิจขายเครื่องหอมประเภทไม้หอม ธุรกิจขายเครื่องประดับสตรีประเภทหิน และโรงพยาบาล บริเวณพื้นที่ดังกล่าวจะเงียบเหงาในตอนกลางวัน และจะเริ่มคึกคักไปด้วยนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง ตั้งแต่ 15.00 น. เป็นต้นไป จนถึง 4.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ในพื้นที่ไม่ใช่คนไทย หากแต่เป็นชาวบังคลาเทศ ชาวอิรัก อิหร่าน และชาวอียิปต์ ที่พูดภาษาไทยได้เพียงเล็กน้อย พนักงานในร้านระดับ Supervisor มักจะเป็นชาวอียิปต์ เนปาล และชาวบังคลาเทศ ส่วนพนักงานระดับล่าง หรือพนักงานบริการจะเป็นชาวพม่า พนักงานทุกคนสามารถสื่อสารภาษาอาหรับได้ และส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษได้ แต่พูดภาษาไทยได้เพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่มักจะไม่นิยมให้ข้อมูลหรือเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ลูกค้า

บริเวณพื้นที่ดังกล่าว เป็นแหล่งรวมของร้านอาหารของชาวตะวันออกกลาง ซึ่งมีทั้งร้านอาหาร อิหร่าน อินเดีย อาหรับ และเยเมน ร้านอาหารเกือบทุกร้านจะมีอุปกรณ์ หรือเครื่องมือในการสูบมอระกู่ หรือ Shishah ซึ่งเป็นการสูบยาเส้นผ่านน้ำแบบอาหรับ ประจำทุกโต๊ะ โดยทางร้าน จะคิดราคาการสูบมอระกู่ครั้งละ 100-200 บาท บรรยากาศในร้านอาหาร ไม่มีเสียงเพลงอีกที่เหมือนผับของนักท่องเที่ยวผิวขาว และไม่มีการดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ราคาอาหารต่อคน อยู่ในราว 200 บาทสำหรับอาหารเช้า 300-400 บาทสำหรับอาหารกลางวัน และ ราว 500-600 บาท สำหรับอาหารเย็น ร้านอาหารเหล่านี้ มีการให้บริการจัดส่งอาหารตามสั่ง ไปบริการนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางที่พักโรงแรมอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในละแวกเดียวกันอีกด้วย

อิทธิพลจูงใจให้มาท่องเที่ยวในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวตอบมากเป็นอันดับ 1 คือความประทับใจจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย ครั้งที่แล้วมา การท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ใช้เวลาไม่มากนัก อันดับ 2 คือความหลากหลายของสินค้าที่มีจำหน่ายในกรุงเทพฯ และอันดับ 3 ได้แก่ ความสมเหตุสมผลของระดับราคาสินค้า และราคาค่าบริการทางการแพทย์

วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้ ได้แก่ การมาพักผ่อน (Leisure/Personal pleasure) การมาเพื่อรักษาสุขภาพ (Health / medical treatment) และการใช้เวลาพักผ่อนในวันหยุดร่วมกันกับครอบครัว (Taking vacation with family)

วัตถุประสงค์รองลงมา ได้แก่ การมาท่องเที่ยวเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Shopping) การมาท่องเที่ยวโดยมีความหวังว่าเมื่อจะพบคู่ใจคนใหม่ ในระหว่างการท่องเที่ยว (Looking for a new girlfriend/boy friend)

วัตถุประสงค์ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การมาเมืองไทยเพื่อมาหาเพื่อนหรือมาหาภรรยาที่เมืองไทย (Meeting friends/relatives /spouse) และมาเพื่อรับประทานอาหารไทย (To enjoy Thai food)

นักท่องเที่ยวเกือบจะทุกกลุ่มอายุ มาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อพักผ่อน อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุตั้งแต่ 36 ขึ้นไป มีแนวโน้มว่าจะมาท่องเที่ยวประเทศไทยเพื่อเข้ารับการรักษายาบาลมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มอายุ ตั้งแต่ 55 จะมีวัตถุประสงค์สูงสุดในอันดับแรก ในการมาประเทศไทยเพื่อเข้ารับการรักษารักษาพยาบาล

พฤติกรรมการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยวในประเทศไทยตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป โดยมีระยะเวลาพำนัเฉลี่ย 9 วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ บริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยตัวเอง รองลงมา ให้ Tour operator บริหารจัดการให้ มีเพียงส่วนน้อย ที่บริหารจัดการกันเองภายในครอบครัว นักท่องเที่ยวกลุ่มที่อายุน้อย (ต่ำกว่า 35 ปี) ส่วนใหญ่นิยมให้ tour operator บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ ส่วนนักท่องเที่ยววัยผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป) ส่วนใหญ่มักจะบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยตนเอง

นักท่องเที่ยวที่นิยมบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วยตัวเองมักจะเป็นเพศชาย ส่วนนักท่องเที่ยวเพศหญิงนิยมใช้บริการของ Tour operator มากกว่า หรือครอบครัวกำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวให้

แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวได้รับ มักจะเป็นข้อมูลในลักษณะกปากต่อปาก รองลงมาเป็นข้อมูลจากการค้นใน Internet และ Tour operator ที่พัก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ร้อยละ 87 นิยมเข้าพักในโรงแรม มีเพียง ส่วนน้อยมากที่เข้าพักใน Hostel อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตโรงแรมในพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นโรงแรมขนาดเล็ก เทียบเท่ากับ Hostel ในระดับ International

ประเภทของอาหารที่นักท่องเที่ยวเลือกรับประทาน ได้แก่อาหารมุสลิม อาหารทะเล และร้านอาหารในโรงแรม ส่วนร้านอาหารไทยนั้น นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการเป็นบางครั้งบางคราว

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวประเทศไทยต่ำสุด อยู่ที่ 12,000 บาท ค่าใช้จ่ายสูงสุด อยู่ที่ 700,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 141,108 บาท หรือ 15,678 บาทต่อวัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการช้อปปิ้ง 31,968 บาท โดยมีค่าต่ำสุด อยู่ที่ 0 บาท สูงสุด อยู่ที่ 150,000 บาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 22,953 แหล่งช้อปปิ้งยอดนิยมของนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง ได้แก่ห้างสรรพสินค้า MBK รองลงมา คือแผงลอย

ขายสินค้าริมทาง (Footpath shop) และห้างโรบินสัน สุขุมวิท อย่างไรก็ตาม ความนิยมจับจ่ายใช้สอยที่ห้าง MBK สูงกว่า แผงลอยขายสินค้าริมทาง และห้างโรบินสัน สุขุมวิท ถึง 3.6 เท่า

รายจ่ายหลักของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายเพื่อการแพทย์ ค่าซื้อปิ้ง ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายซื้อทัวร์ในประเทศ ค่าใช้จ่ายในการนวดและสปา และค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงยามค่ำคืน

แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ที่นักท่องเที่ยวเห็นว่าน่าประทับใจที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ชายหาด ห้างสรรพสินค้าหรือศูนย์การค้า น้ำตก โรงพยาบาล สวนสนุก และ Massage&Spa

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่บอกว่า เงินค่าใช้จ่ายที่นำมา ส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายค่าอาหาร นักท่องเที่ยวบางรายบอกว่า ราคาอาหารในประเทศไทยเพิ่มขึ้นสูงขึ้นมากจากที่ที่แล้ว และราคาอาหารในกรุงเทพ เป็นราคาเดียวกับดูไบ และมีราคาสูงกว่าราคาอาหารที่มาเลเซียและสิงคโปร์ด้วยซ้ำไป

นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางมักจะนอนดึกมาก และตื่นสายมาก นักท่องเที่ยวมักจะรับประทานอาหารเช้า ประมาณ 12.00 น. อาหารมื้อแรกที่รับประทาน จะเป็นอาหารกลางวันเลย ลูกค้ายบางรายจะรับประทานอาหารค่ำกันจนถึง 4.00 น. ของวันใหม่

ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางจะมาท่องเที่ยวประเทศไทย คือระหว่างเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม-กันยายน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาปิดเทอม และเป็นหน้าร้อน ซึ่งประเทศเขามีอุณหภูมิสูงมาก ราว 40-50 องศา ส่วนช่วงรอมาดอน จะไม่มาทั้งเดือน การมาเที่ยวจะมาเป็นครอบครัวใหญ่ นิยมให้บริษัททัวร์จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวให้เฉพาะครอบครัวของตนเอง โดยใช้บริการรถตู้คันเดียว ไม่นิยมเดินทางรวมกลุ่มกับนักท่องเที่ยวอื่นๆ หรือนักท่องเที่ยวเชื้อชาติอื่น นักท่องเที่ยวมักจะมาเป็นกลุ่มเพศเดียวกัน หรือมาเป็นครอบครัว นักท่องเที่ยวต่างเพศ จะไม่นิยมเดินทางร่วมกัน ยกเว้นคู่สามีภรรยา สามียบางรายไม่อนุญาตให้ภรรยาออกมาเดินช้อปปิ้ง ถ้าต้องการอะไรสามีจะเป็นฝ่ายจัดซื้อมาให้

นักท่องเที่ยวสตรีอาหรับจะแต่งกายด้วยชุดดำมิดชิด บางรายก็มีหน้ากากปกปิดใบหน้า แต่พวกเขาก็ยังซื้อเสื้อผ้าสืต เครื่องประดับประเภทหินสีুবวาบ เพื่อสวมใส่ในบ้าน แต่ไม่สามารถสวมใส่อาภรณ์ดังกล่าวนอกบ้านได้

นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางที่อยู่ในวัยกลางคนทั้งชาย-หญิง ส่วนใหญ่ไม่สามารถ พูด-อ่านภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะผู้หญิงแทบจะไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษเลย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเป็นส่วนตัวสูง ไม่ต้องการให้ใครมารบกวน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักท่องเที่ยวชาวซาอุดีอาระเบีย จะมีท่าทางที่เป็นปฏิกิริยาต่อคนไทยอย่างเห็นได้ชัด

จากการสอบถามนักท่องเที่ยวด้วยวาจา ด้วยคำถามที่ไม่สามารถระบุในแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวชายชาวอาหรับส่วนใหญ่ที่ไม่ได้มาท่องเที่ยวกับภรรยาหรือกับครอบครัว มักจะมีจุดประสงค์ใน

การท่องเที่ยวกรุงเทพ เพื่อใช้บริการจากโสเภณี นักท่องเที่ยวชายที่มาเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว มักเป็นฝ่ายที่อยู่ในระดับล่าง จนถึงระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวชายบางคนมาท่องเที่ยวประเทศไทยเพื่อชื้อยาทางเพศ และถุงยางอนามัย เนื่องจากไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวที่เป็นคู่มั้นของชายอื่น นักท่องเที่ยวหญิงบางรายมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อผ่าตัดทำสาว ก่อนที่จะแต่งงานกับเจ้าบ่าวที่บิดามารดาหมั้นกันตั้งแต่เล็ก

นักท่องเที่ยว เป็นผู้จัดหาผ้าละหมาด และจัดพื้นที่ภายในห้องเพื่อทำละหมาดเอง แต่ทางโรงแรมจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศ ของห้อง เนื่องจากการทำละหมาดจะต้องหันหน้าไปทางนครเมกกะ และก่อนทำละหมาดจะต้องทำตัวให้สะอาด โดยการตัดเล็บมือ-เท้า และล้างให้สะอาด ดังนั้น จึงเป็นโอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจสปาในพื้นที่ และจะต้องจัดห้องที่ปิดมิดชิด หรือมีม่าน ต่างหากจากนักท่องเที่ยวชาย สำหรับนักท่องเที่ยวหญิง

ส่วนอุปนิสัยอื่นๆของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางนั้น ผู้ประกอบการหลายราย ได้ให้ข้อมูลว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ค่อนข้างใจร้อน ไม่ชอบที่จะรอคอยการให้บริการ ไม่มีการพูด Excuse me หรือ Pardon me ก่อนที่จะเรียกร้องบริการใดๆ บางครั้ง ถึงกับมีเรื่องราวชกต่อยกับคนขับรถสาธารณะ (ตุ๊ก-ตุ๊ก) เนื่องจาก คนขับรดดังกล่าวค่อนข้างถือในการเสนอขายบริการทางเพศแก่นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวแบบ FIT คือจัดการการท่องเที่ยวด้วยตัวเอง จองห้องพักทางโทรศัพท์ทางไกลจากประเทศของเขา และเป็นลูกค้าประจำของโรงแรม บางรายจะ 2-3 ครั้ง นักท่องเที่ยวเมื่อมาครั้งแรก มักห้องพักแบบ Walk-in คือเดินลากกระเป๋าเข้ามาถามราคาห้องพักและขอดูสภาพห้อง และเมื่อพอใจก็เข้าพักทันที แต่ถ้าไม่พอใจ ก็จะเดินหาห้องพักใหม่ ณ.โรงแรมอื่นๆ และเมื่อมาพักครั้งต่อไป ก็มักจะเลือกที่จะพักโรงแรมเดิมที่เคยพัก ส่วนด้านข้อมูลของโรงแรมนั้น นักท่องเที่ยวมักจะได้ข้อมูลมาแบบปากต่อปาก จากเพื่อนหรือญาติมิตรที่เคยมาพักโรงแรมแห่งนี้แล้ว จ่ายชำระเป็นเงินสด ส่วนด้านการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มักจะใช้บริการของ Tour Agent

ด้านพฤติกรรมการมาเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลาง มักจะมาท่องเที่ยวประเทศไทยกับครอบครัว บางครอบครัวเป็นครอบครัวใหญ่ ที่มีทั้งเด็กเล็ก พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย จึงต้องการห้องพักขนาดใหญ่ ครอบครัวที่มีญาติผู้ใหญ่มาด้วย มักจะมาประเทศไทยเพื่อพาญาติผู้ใหญ่หรือบิดามารดา มารับการรักษายาบาล นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มาเพื่อเข้ารักษาสุขภาพนี้ มักจะพักเป็นเวลานาน ตั้งแต่สองสัปดาห์ขึ้นไป

โรงแรมในพื้นที่อื่นๆ ที่ไม่คุ้นเคยกับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ มักจะไม่ยินดีให้นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางเข้าพัก เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลางมักจะนำเด็กเล็กมาด้วย เด็กๆอาจจะทำให้เครื่องประดับของโรงแรมเสียหาย และอีกประการหนึ่ง หากนักท่องเที่ยวชาว Caucasian ทราบว่ามีแขกชาวตะวันตกกลางเข้าพักในโรงแรมเดียวกัน ก็จะ Check-out ทันที บางรายนำไปโพสต์ลงในอินเทอร์เน็ต และจะไม่มาใช้บริการอีกเลย

นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะไม่มีการวางแผนล่วงหน้าก่อนท่องเที่ยวหลายวัน ส่วนใหญ่มักจะมีการติดต่อบริษัทบริษัทนำเที่ยวในพื้นที่ ให้จัดโปรแกรมท่องเที่ยว ค่อนข้างกระชั้นชิด เช่น ให้จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวในวันรุ่งขึ้น การท่องเที่ยวหรือการเดินทางจะต้องไม่เริ่มขึ้นในตอนเช้าตรู่ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ นอนดึก ตื่นสาย บางครั้งถึงกับมีการยกเลิกตัวเครื่องบินที่มีไฟล์ทเช้าตรู่ มักจะไม่มีการจองล่วงหน้า 2-3 วัน เหมือนนักท่องเที่ยวยุโรปหรืออเมริกัน

นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกออกกลางนิยมชอบเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่มีเพื่อนหรือญาติมิตรเคยไปมาแล้ว หรือที่ตนเองเคยไป แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สนใจ มักจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีอาหาร มีห้องน้ำ แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวอดินิยม ได้แก่ สวนสนุก ซาฟารีเวิลด์ สวนสามพราน สวนสยาม ดรีมเวิลด์ ฟาร์มจระเข้สมุทรปราการ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวต่างจังหวัด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยว เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะสมุย พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ต ไม่นิยมไปแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ และเมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไปท่องเที่ยวยังต่างจังหวัด ก็จะขอให้จัดหาที่พักในโรงแรมเดิม หรือในพื้นที่เดิมที่เคยไป และต้องเน้นที่พักที่มีห้างสรรพสินค้าในบริเวณใกล้เคียง หรือที่พักกลางเมือง ที่สามารถเดินเที่ยวยามค่ำคืนได้

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ไม่นิยมท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวที่ต้องออกแรง เช่น เดินป่า ปีนเขา การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ไร่ชา ไร่ผลไม้ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ด้านการใช้จ่ายใช้สอย นักท่องเที่ยวตะวันตกออกกลางมักจะทำการซื้อขายด้วยเงินสด นักท่องเที่ยวบางราย โดยเฉพาะชาวเยอรมัน จะพกเงินสดจำนวนมาก เพื่อซื้อหาเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปขายต่อ นักท่องเที่ยวเหล่านี้ จะมาซื้อสินค้าที่แหล่งขายส่งยอดนิยม เช่น สำเพ็ง ประตูนํ้า และเยาวราช นักท่องเที่ยวบางรายโดนตำรวจไทยจับ เนื่องจากพกเงินสดติดตัวมามาก โดยตำรวจมักจะตั้งข้อสงสัยว่าเขาจะมาค้าขายของผิดกฎหมาย หรือยาเสพติด และบางราย ก็โดนตำรวจเรียกปรับเงิน

นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกออกกลางสูงอายุ มักจะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อใช้บริการทางการแพทย์ เนื่องจากการรักษาพยาบาลในประเทศของเขา ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับการตรวจเป็นเดือน

หลังจากฤดูกาลร้อนมาตอน หรือเทศกาลถือศีลของชาวมุสลิม นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกออกกลาง จะมาท่องเที่ยว ตรวจสอบสุขภาพ พร้อมกับใช้จ่ายใช้สอยเพื่อให้รางวัลแก่ตัวเอง และให้รางวัล แก่ลูกหลาน สินค้ายอดนิยมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ได้แก่ เครื่องประดับจิวเวลรี่ แท้-เทียม รองเท้า กระเป๋าถือ เจลลดความอ้วน ชาละลายไขมัน ยาสมุนไพร ยาหม่อง ยาอมสมุนไพร ของเล่นที่ทำจากไม้ เสื้อผ้าสีฉูดฉาด สำหรับใส่ในบ้าน และจะซื้อกระเป๋าที่ทำจากผ้าที่สามารถพับได้ใส่ของที่ซื้อมา เพื่อขึ้นเครื่องบินนำกลับไปยังประเทศ

ด้านความแตกต่างระหว่างนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกออกกลาง กับนักท่องเที่ยวชาว Caucasian จากการสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวชาว Caucasian มักจะมาท่องเที่ยวเป็นครอบครัวเล็ก หรือเฉพาะสามี-ภรรยา

หรือมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศหรือเพศเดียวกัน มีการหาข้อมูล และวางแผนการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ล่วงหน้าก่อนมาท่องเที่ยว จอที่พกล่วงหน้าทาง Website จ่ายชำระเงินโดยใช้ Credit card ตีมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวชาย มักมีการซื้อบริการทางเพศ ใช้จ่ายอย่างคุ่มค่าเงิน มีความละเอียดถี่ถ้วนในการพิจารณาคุณภาพของสินค้า มีมรรยาทภายในร้านมากกว่า ถ้าซื้อของ จะซื้อให้ตัวเอง ไม่มีการซื้อฝากญาติพี่น้อง แต่ละคนจะมีเงินของตัวเอง ต่างคนต่างจ่าย แม้กระทั่งเด็กเล็ก ก็จะมีเงินเป็นของตัวเอง นักท่องเที่ยวชาว Caucasian จะเดินดูสินค้าเพื่อเปรียบเทียบราคาและคุณภาพก่อนตัดสินใจซื้อ และจะซื้อของมีค่าเพียง 1-2 ชิ้นให้กับตนเอง

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง มักจะมาท่องเที่ยวเป็นครอบครัวใหญ่ มีพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย ลูกหลาน และเด็กเล็กมาด้วย มักจะซื้อตัวเครื่องบินมากันเอง เป็นกลุ่มใหญ่ 10-20 คน เมื่อมาท่องเที่ยว ก็จะมาติดต่อ เอเยนต์ทัวร์ ในกรุงเทพ โดยเฉพาะเอเยนต์ ที่ได้รับคำแนะนำแบบปากต่อปากมาว่าให้บริการไว้ใจได้ และเมื่อพอใจในการบริการ ก็จะแนะนำให้เพื่อน ญาติหรือคนรู้จักมาใช้บริการเอเยนต์ทัวร์รายเดิม และท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเดิมๆ และเข้าพักโรงแรมที่เคยพักก่อนหน้านี้ หรือเป็นโรงแรมที่ได้รับการแนะนำแบบปากต่อปาก การจองที่พักผ่าน Website มีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มักจะใช้วิธีการจองโทรศัพท์ หรือ email บางรายก็เดินลากกระเป๋าเพื่อหาที่พักด้วยตัวเอง

ด้านการจ่ายชำระเงินค่าที่พัก ค่าอาหาร และจ่ายซื้อของที่ระลึกนั้น ฝ่ายชาย มักเป็นผู้ถือกระเป๋าเงิน และเป็นผู้ตัดสินใจซื้อ ฝ่ายหญิงมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจซื้อน้อยกว่าฝ่ายชาย นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลางมักจะมี List รายชื่อของผู้ที่จะซื้อของไปฝาก จึงซื้อของที่ระลึกเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามร้านค้าในพื้นที่ให้ความเห็นว่า ปัจจุบัน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ลดปริมาณการซื้อลง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง หรือฐานะทางการเงินลดลง การจ่ายชำระเป็นเงินสด ไม่ใช่ Credit card

สินค้าที่ซื้อ มักจะเป็นสินค้าประเภทของชำร่วย ราคาไม่สูง และจะซื้อสินค้าเหมือนกันเป็นจำนวนมาก หรือซื้อเป็นโหล ถ้าซื้อเครื่องประดับ ก็จะซื้อยกแผง หรือซื้อครั้งละ 10 แผง มักจะซื้อสินค้าที่จัดแสดงอยู่หน้าร้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะเชื่อว่ามีราคา และคุณภาพสมเหตุสมผลมากกว่า

ด้านการรับประทานอาหาร นักท่องเที่ยวชาว Caucasian มักไม่มีข้อจำกัดด้านอาหาร มักมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีหญิงบริการ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง จะมีข้อจำกัดด้านอาหารมากกว่า ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บางร้านมีบริการเป็นหญิง แต่ไม่นิยมที่จะมีหญิงบริการ

นักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง มักไม่มีการวางแผนการท่องเที่ยวล่วงหน้า เปลี่ยนใจรวดเร็ว การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงพฤติกรรมการเดินทางของเขาด้วย โปรแกรมการท่องเที่ยวจะต้องไม่เริ่มขึ้นในตอนเช้าตรู่ และมักจะไปท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่ซ้ำๆกัน เช่นซาฟารีเวิลด์ ดรีมเวิลด์ ตลาดน้ำพญา ภูเก็ต เชียงใหม่ ส่วนแหล่งช้อปปิ้งยอดนิยมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ก็มักจะเป็นห้างบริเวณถนนสุขุมวิทตอนต้น ได้แก่ ห้างมาบุญครอง สยามดิสคัฟเวอรี สยามพารากอน และห้างเอ็มโพเรียม

กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวไทย

4) งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย ของผศ.เพชรรัตน์ มีสมบุญพันธุ์

ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยใน 3 ปีที่ผ่านมา คือ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น ทะเล น้ำตกทะเลสาบ เกาะ น้ำพุร้อน ภูเขา ถ้ำ และสวนดอกไม้ เป็นต้น รองลงมาคือ การช้อปปิ้ง เช่น ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้า และแฟชั่นมอลล์ เป็นต้น และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและมรดก เช่น วัด พิพิธภัณฑ์ พระราชวัง ชุมชน และตลาดท้องถิ่น เป็นต้น และมีความถี่ในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย ใน 3 ปีที่ผ่านมา เพียง 1 ครั้ง รองลงมาคือ 2 ครั้ง และ 3 ครั้ง ตามลำดับ

เหตุผลสำคัญที่สุดในการมาท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยว คือ เพื่อพักผ่อน รองลงมาคือ เพื่อศึกษา วัฒนธรรมของไทย และเพื่อทำธุรกิจ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย ในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม รองลงมาคือ เดือน เมษายน – มิถุนายน และเดือนกรกฎาคม-กันยายน ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยว ในการเลือกมาท่องเที่ยวประเทศไทย คือ เพื่อน รองลงมาคือ คู่สมรส บิดามารดา และญาติพี่น้อง

ประเภทของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกใช้ในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย คือ การท่องเที่ยวแบบกรู๊ปทัวร์ และรองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบอิสระ

ในส่วนผลการวิจัยด้านการทดสอบสมมติฐานที่สำคัญ พบว่านักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศ และอายุแตกต่างกัน มีกระบวนการตัดสินใจในการมาท่องเที่ยวประเทศไทยแตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับการการตระหนักหรือการปฏิบัติในกระบวนการตัดสินใจสูงกว่าเพศหญิง และนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมีค่าเฉลี่ยระดับการการตระหนักหรือการปฏิบัติในกระบวนการตัดสินใจสูงกว่านักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุอื่นๆ

นอกจากนั้น ยังพบว่ากระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในการมาท่องเที่ยวประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5) งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาทำกิจกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ของอ.ลำสัน เลิศกุลประหยัด

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวและทำกิจกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนใหญ่มาเป็นกลุ่มครอบครัวและกลุ่มเพื่อนมาช่วงวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์ หรือวันหยุดพิเศษตามเทศกาล ส่วนใหญ่เป็นชาวกรุงเทพฯ และปริมณฑล เดินทางมาโดยรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เนื่องจากสะดวกและไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนักและการเดินทางในรูปแบบอื่นๆ อาทิเช่น เรือหรือรถไฟก็สามารถมาได้แต่ไม่สะดวกและช้าไม่ตอบสนองความต้องการที่

อาจจะต้องการไปค้างคืนที่จังหวัดอื่นๆ ใกล้เคียง เช่น เมืองพัทธยาจังหวัดชลบุรี สำหรับกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวมาล่องเรือที่ฉะเชิงเทรา ส่วนมากเป็นกิจกรรมไหว้พระพลวงพ่อโสธรเป็นอันดับหนึ่ง แล้วค่อยนั่งเรือต่อไปตลาดบ้านใหม่ เพื่อรับประทานอาหารเช้าและจับจ่ายซื้อของ หรืออาจมีการล่องเรือต่อไปยัง วัดสมานรัตนาราม เพื่อสักการะพระพิฆเนศปางนั่งสวยงาม แต่ก็ก็เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มน้อยเนื่องจากเดินทางโดยรถยนต์สะดวกกว่า ดังนั้นสรุปได้ว่านักท่องเที่ยว ณ ปัจจุบันมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหรือเชิงศาสนา มากกว่ามาชมธรรมชาติ ส่วนพฤติกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวล่องเรื่อนั้นมีน้อยมากแต่จะกลับมาเพื่อมาสักการะขอพรจากพระมากกว่า ไม่เฉพาะคนไทยเท่านั้น แต่คนในแถบเอเชียที่นับถือศาสนาพุทธ อาทิเช่น คนสิงคโปร์ จีน ไต้หวัน ก็เดินทางมาขอพรไหว้พระที่หลวงพ่อโสธรเช่นเดียวกัน

นอกจากกิจกรรมเชิงศาสนาแล้ว นักท่องเที่ยวยังมาเยี่ยมชมตลาดเก่าที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ ซึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทราถึง 4 ตลาดได้แก่ 1) ตลาดบ้านใหม่ 2) ตลาดบางคล้า 3) ตลาดคลองสวน 100 ปี 4) ตลาดโบราณนครเนื่องเขต แม้จะมีลักษณะการดำเนินการขายสินค้าและบริการในรูปแบบคล้ายกัน แต่ละร้านค้าก็มีเอกลักษณ์และความน่าสนใจที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวสามารถเดินและเลือกซื้อสิ่งของต่างๆ ได้อย่างเพลิดเพลินใจ ตลาดเหล่านี้เปิดให้บริการเฉพาะช่วงตอนกลางวันและมีนักท่องเที่ยวหนาแน่นเฉพาะช่วงวันหยุด ส่วนวันธรรมหลายตลาดไม่เปิดให้บริการเพราะลูกค้าน้อย หากเป็นช่วงยามเย็นหรือช่วงค่ำมีดีวิถีชาวบ้านของคนในจังหวัดฉะเชิงเทราก็เหมือนชนบททั่วไปคือเงียบสงบ ไม่มีกิจกรรมบันเทิงยามราตรีทำให้นักท่องเที่ยวต้องเข้านอนแต่หัวค่ำ แต่หากสนใจที่จะชมความงามตามธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถชมชมทิวทัศน์ที่ชาวบ้านแถบนี้เรียกว่า “ตัวท่งถ่วง” หรือล่องชมจันทร์ ทานอาหารค่ำ ซึ่งทิวทัศน์โดยรอบเต็มไปด้วยธรรมชาติและป่าจาก

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวล่องเรือ ถือได้ว่าราคาไม่สูงมากประมาณ 300 บาทต่อเที่ยว/ลำ สำหรับเรือชาวบ้าน แต่หากต้องการท่องเที่ยวโดยเรือใหญ่ เรือที่เล่นบริเวณวัดหลวงพ่อโสธรก็มีเรือถนนที่ซึ่งวิ่งบริเวณวัดหลวงพ่อโสธรไปตลาดบ้านใหม่ แต่อุปสรรคในการเดินทางคือ เชื้อหนืดน้ำบางปะกงที่ขวางลำน้ำที่เชื่อมระหว่าง อ.บางคล้ากับอ.เมืองอยู่ นักท่องเที่ยวต้องวิ่งเรืออ้อมทำให้ใช้เวลานาน

นอกจากค่าเดินทางสำหรับเรือท่องเที่ยวแล้ว สินค้าการท่องเที่ยวต่างๆ รวมถึงอาหารและของที่ระลึก ราคาไม่แพงมาก ยิ่งทางตลาดบางคล้ามีการรวมตัวของชาวบ้านกับทางนายกเทศมนตรีในขายสินค้า อาหาร เพื่อเสริมรายได้ในช่วงวันหยุด ทำให้สินค้ามีราคาย่อมเยาและรับประกันคุณภาพดี

ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวทางเรือสามารถจัดการล่องเรือได้ตลอดทั้งปีเนื่องจากแม่น้ำบางปะกงไม่มีคลื่นลมราบเรียบสงบ แต่นักท่องเที่ยวจะเยอะช่วงเทศกาลต่างๆ ตลอดทั้งปี อาทิเช่น ช่วงปีใหม่ หรือวันเข้าพรรษา ส่วนในช่วงปลายปีประมาณเดือนพฤศจิกายน นักท่องเที่ยวนิยมมาล่องเรือชมปลาโลมาซึ่งชาวบ้านผู้ประกอบการเรือ ไม่ได้รับการอบรมในเรื่องธรรมชาติของปลาโลมา นำเรือไปไล่ทำให้การท่องเที่ยวในลักษณะแบบนี้อาจไม่ยั่งยืน

พบว่าการท่องเที่ยวทางเรือเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวในจำนวนไม่มาก ณ ปัจจุบันเนื่องจากการบริหารจัดการที่ยังไม่มีการปรับปรุงหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจและแรงพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวจากตัวอย่างที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท) เคยระดมปรับปรุงการท่องเที่ยวในเขตรอบเกาะรัตนโกสินทร์ ของจังหวัดกรุงเทพมหานคร พื้นฐานและเสน่ห์ของแหล่งท่องเที่ยวเช่น วิถีชีวิต บ้านเรือน วัด โบราณสถานดั้งเดิม มีความน่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่แล้ว ในการปรับปรุงเพียงแค่เพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยวโดยการประสานงานกับ สำนักงานกรุงเทพมหานคร จัดแสงไปประดับตามสถานที่ราชการ วัดและโบราณสถานอื่นๆ โดยรอบแม่น้ำเจ้าพระยาและ จัดโปรแกรมทัวร์ท่องเที่ยวร่วมกับสมาคมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเรือลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งผลให้เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ในด้านต้นทุนของนักท่องเที่ยว เนื่องจาก จังหวัดฉะเชิงเทราอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครนัก ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร การเดินทางโดยรถยนต์จึงสะดวกและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงมากนัก และไม่ต้องวางแผนการเดินทางมาท่องเที่ยวล่วงหน้า อีกทั้งราคาโรงแรมทั่วไปและเรือโดยสารท่องเที่ยวก็ราคาไม่สูงมาก ค่าใช้จ่ายอย่างอื่นก็ราคาย่อมเยา อาทิเช่น ของที่ระลึก อาหาร ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่รู้สึกกังวลกับค่าใช้จ่ายในการเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา

สำหรับการสื่อสารทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือของจังหวัดนั้น นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากผู้ประกอบการส่วนมาก ไม่มีทุนในการผลักดันส่งเสริมการตลาดอย่างเพียงพอ ประกอบกับทางภาครัฐ ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางเรือของจังหวัดมากนัก มีเฉพาะป้ายบอกทางของแหล่งท่องเที่ยวที่ติดอยู่ริมทางหลวงหรือมีรายการโทรทัศน์บางรายการมาถ่ายทำสาเหตุหลักของการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเรือริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงที่ไม่ได้รับการสนับสนุนเนื่องจากการประสานความร่วมมือกันระหว่างสมาคมและชมรมการท่องเที่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวยังไม่เข้มแข็งพอรวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนที่อาศัยในแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย

การอำนวยความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นในด้านที่จอดรถ ห้องน้ำ ทำเรือรับ-ส่งผู้โดยสาร มีปริมาณเพียงพอเฉพาะในช่วงปกติ หากเป็นช่วงเทศกาลหรือวันหยุดพิเศษ การใช้บริการจะหนาแน่นมาก สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และส่วนมากผู้ประกอบการหรือผู้ดำเนินการในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ เป็นผู้จัดสร้างเองโดยได้รับความร่วมมือจากเทศบาลในเขตต่างๆ ซึ่งอาจยังไม่มีมาตรฐานในการดำเนินการที่ถูกต้อง

4.2 การสรุปสังเคราะห์เรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ในงานวิจัยทั้ง 5 เรื่อง สามารถ แบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวชาวไทย

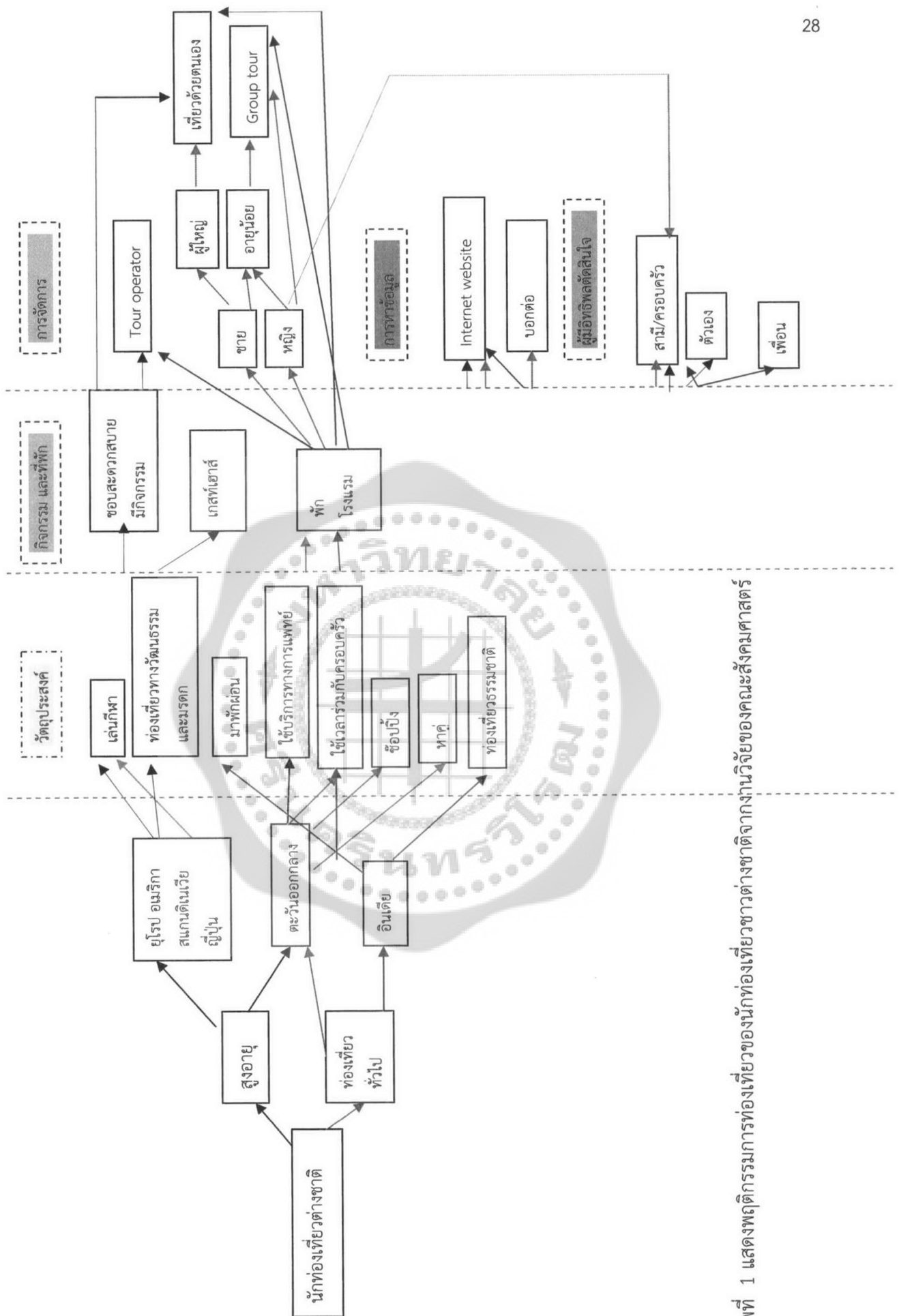
นักท่องเที่ยวต่างชาติ ได้แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ กับนักท่องเที่ยวทั่วไป กับแบ่งตามเชื้อชาติ คือ นักท่องเที่ยวชาวอินเดีย กับนักท่องเที่ยวชาวตะวันออกกลาง

จากการสังเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเที่ยวเพื่อการพักผ่อนทั้งระยะสั้นและระยะยาว รองลงมาคือการมาเล่นกีฬา ได้แก่ กอล์ฟ และ ศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรม นักท่องเที่ยวต่างชาติที่สูงอายุชอบความสะดวกสบาย ไม่หุงหาว และต้องมีกิจกรรมในการท่องเที่ยว หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากinternet และจองการท่องเที่ยวหรือทัวร์ผ่าน web site ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและภาพลักษณ์ของเมืองไทย สิ่งที่สวยงาม จะนิยมมาเที่ยวเมื่อเกษียณอายุแล้ว สำหรับนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกออกกลางส่วนใหญ่มาเที่ยวกันเป็นครอบครัว มาในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายนมากที่สุดเพราะที่พำนักมีลักษณะอากาศที่ร้อน ชอบมาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชายหาด ห้างสรรพสินค้า มักจะเข้าพักในโรงแรม ระยะเวลาการพักผ่อนเฉลี่ยประมาณ 9 วัน การบริหารจัดการการท่องเที่ยวจะมีสองรูปแบบ คือบริหารจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง จะเป็นเพศชาย และเป็นผู้ใหญ่ กับการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยใช้บริษัททัวร์ มักจะเป็นนักท่องเที่ยวผู้หญิงและมีอายุน้อยต่ำกว่า 35 ปี ชอบเที่ยวแบบช้อปปิ้ง ไม่ชอบการท่องเที่ยวแบบผจญภัย หรือวัฒนธรรม อาหารที่รับประทานอาหารมุสลิม ไม่ชอบให้วุ่นวายกับเรื่องส่วนตัว ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการท่องเที่ยวคือ ผู้ชายหรือหัวหน้าครอบครัว วัตถุประสงค์หลักในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาพักผ่อน ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวตะวันตกออกกลางที่เป็นผู้สูงอายุจะมาใช้บริการทางการแพทย์เนื่องจากที่ประเทศของนักท่องเที่ยวต้องใช้ระยะเวลารักษานาน นักท่องเที่ยวชายบางคนจะมีพฤติกรรมต้องการมาเที่ยวหญิงบริการ ซึ่งต่างจากนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนใหญ่ต้องการมาเที่ยวธรรมชาติ ช้อปปิ้ง และดูวิถีชีวิตวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวมรดก นิยมท่องเที่ยวแบบgroup tour มากกว่าการจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเองมักจะมาเที่ยวในเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจคือเพื่อน คู่สมรส และครอบครัว วัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยว คือ การมาพักผ่อน ศึกษาวิถีชีวิตวัฒนธรรม และการทำธุรกิจ

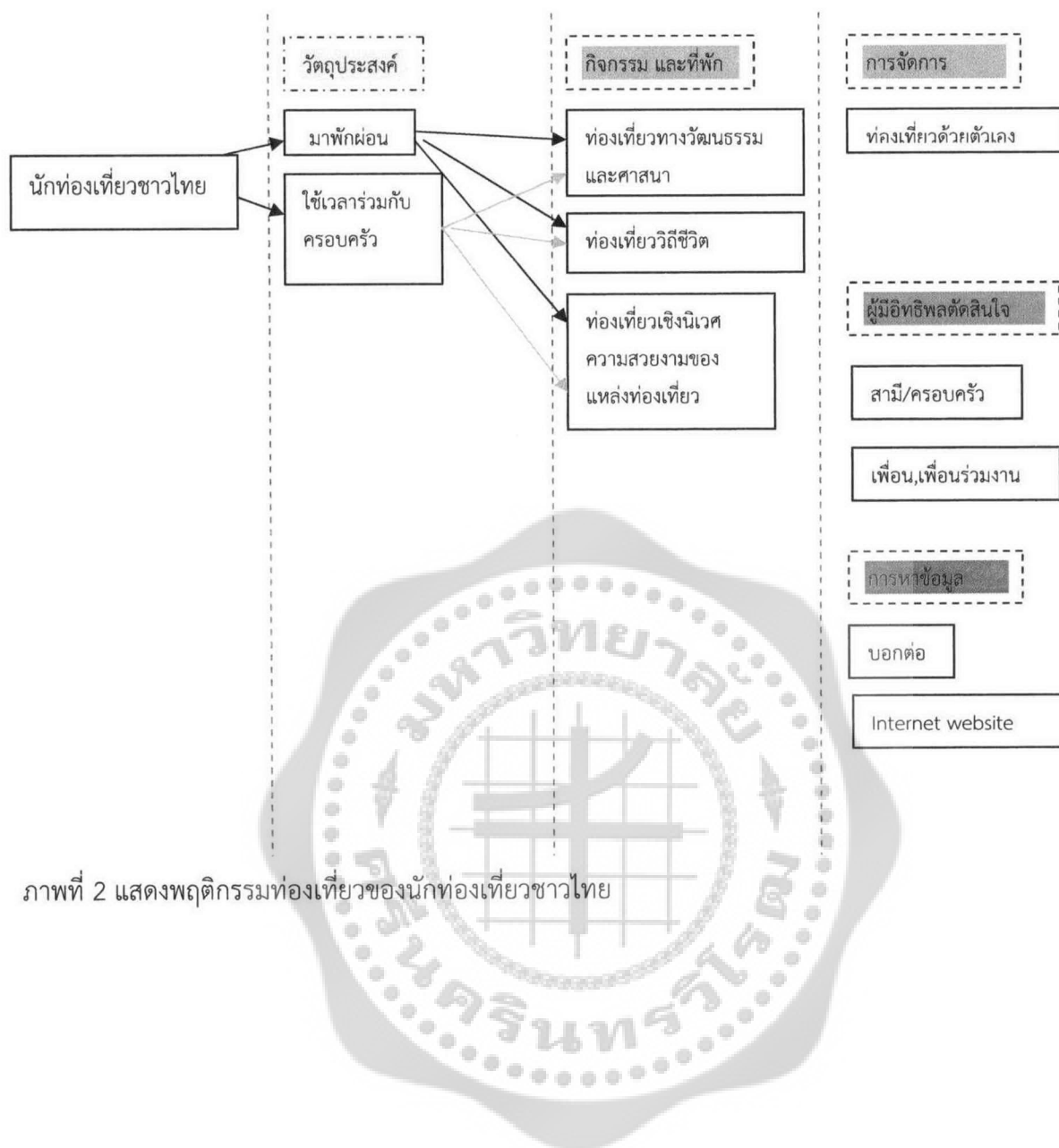
สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่าส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับคู่รัก รองลงมาคือมาคนเดียว ส่วนใหญ่มาเที่ยวเพียงครั้งเดียว มักจะเดินทางมาเที่ยวในช่วงฤดูหนาว ใช้เวลามากกว่า 3 วัน วัตถุประสงค์คือต้องการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ ผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจคือตัวเอง

สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่ไปเที่ยวในช่วงวันหยุด เสาร์อาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ มาเป็นครอบครัว เที่ยวที่จะเชิงเทร่าเป็นการเที่ยวชมวิถีชีวิตตลาดเก่า เที่ยวเชิงวัฒนธรรมและศาสนามากกว่าเที่ยวชมธรรมชาติ เหตุผลที่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวคือไม่ไกลจากกรุงเทพ

สำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่วนใหญ่มาเที่ยวกับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือมากับครอบครัว มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นิยมเดินทางในช่วงฤดูหนาว ส่วนใหญ่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน วัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวคือ ชมความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ใช้แหล่งข้อมูลจากคำบอกเล่าของญาติ เพื่อนและคนรู้จัก รองลงมาคือใช้ internet และเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจในการท่องเที่ยวคือ คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง

ภาพที่ 1 แสดงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากงานวิจัยของคณะสังคมศาสตร์

ภาพที่ 2 แสดงพฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนักไทย

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องการท่องเที่ยวของคณะสังคมศาสตร์ดำเนินการโดยฝ่ายวิจัยคณะสังคมศาสตร์ ได้คัดสรร งานวิจัยที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จจากเงินงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ปี 2553-2554 จำนวน 6 เรื่อง เป็นงานวิจัยทางด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวจำนวน 5 เรื่อง จำแนกตามประเภทของนักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ การจัดการการท่องเที่ยว 1 เรื่อง และความรู้สึกของนักท่องเที่ยวอีก 1 เรื่อง ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรด้านคุณลักษณะของนักท่องเที่ยว ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เป็นตัวแปรตาม ใช้วิธีการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงงานวิจัยของ ผศ.สุวิชา โกมลทัตที่ใช้แบบสัมภาษณ์ประกอบการสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกกลาง งานวิจัยทุกเรื่องเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนในการจัดการท่องเที่ยว ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่อการพัฒนาพื้นที่ การท่องเที่ยวให้เป็นไปตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทย จำแนกตามช่วงอายุของนักท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นประโยชน์กับคณาจารย์ผู้ทำวิจัยที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาทางการท่องเที่ยวอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานวิจัยของคณะสังคมศาสตร์

1. งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นงานวิจัยในลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ พร้อมนำเสนอ จึงควรสนับสนุนทุนวิจัยต่อไปเพื่อสร้างความเข้มแข็งในงานวิจัยให้กับอาจารย์และสร้างความรู้ทางด้านการท่องเที่ยว
2. ควรสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนางานวิจัยที่เป็นการสร้างชุดโครงการวิจัยที่อาจจะทำให้หัวข้อเดียวกันแต่ต่างกันที่พื้นที่ หรืองานวิจัยที่เป็น area based แต่ทำการศึกษาทางด้านการท่องเที่ยวหลายๆหัวข้อวิจัย เพื่อให้งานวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ส่งเสริมให้พัฒนางานวิจัยแบบ research and development

เอกสารอ้างอิง

- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย:เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: พันธุ์พลับพลึงซึ่ง.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ META-ANALYSIS. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. (2545). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย:เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: พันธุ์พลับพลึงซึ่ง.
- Cooper, H. and Lindsay, J. J. (1997). Research Synthesis and Meta-analysis. In Bickman, L. and Rog, D. J. (eds). Handbook of Applied Social Research Method, pp.315-337. California: Sage Publication.
- Glass , G.V. and others. (1981). Meta - analysis in social research . Beverly Hills: Sage Publication.
- <http://www.edu.ku.ac.th/vision.asp>)